

## ékezetek nélkül

nem éreztem a kiállítótermek falain maradt  
drótok ürességéből,  
az elromlott klaviatúrából,  
az ékezetek nélküli elkészítéseiből  
amiket egy ideje már csak másnap olvastam el,  
hogy egyszerűen halványulsz,  
mint a színek ebben az évszakban.

vagy a hidegből, ami a konyhában maradt,  
ahol napok óta a vadlibák alumíniumlábasok közé szorult  
kiabálása az egyetlen hang.

az ablakból sose látni őket.  
pedig én odaadnám nekik,  
amit ő maga után hagyott, az itt felejtett fél pár  
zokniját, a szemüvege kitört lencséjének szilánkjait,  
a szorítást, amit azóta is érzek a nyakamon,  
a mágneseket, amiket összekevert a hűtő ajtaján  
és nem tudom visszarendezni.  
a zsebéből kihullott használt vonatjegyet.

vigyék el, ami itt maradt belőle  
és amiért tudom, hogy nem jön vissza.  
amit ebben a lakásban nem tudok hol elhelyezni.

ami miatt te majdnem kivágtad magadból az ideget,  
ami velem összeköt.  
az ideget, amiért én bármelyik testrészemet odaadnám.